

Jan Björns föreläsning om hjälpresorna till Ukraina – en gripande berättelse om envis mänsklighet

Idag har vi lyssnat till Jan Björn från Torsby om hans hjälpresor till Ukraina. Jan har gjort **53 resor** till Ukraina sedan kriget bröt ut våren 2022. Den 54:e resan påbörjas redan på **söndag**. Det som började som en enda planerad tur med kläder och förnödenheter till en kyrka i Zolochiv har blivit ett liv som kretsar kring lastbilar, insamlingar, gränskontroller, flyglarm och explosioner i mörkret. Han beskriver det själv med en blandning av torr humor och totalt allvar: ”Det skulle bli en resa. Så blev det inte.”



Jan är ingen hjälte som poserar för kameror. Han är en vanlig pappa och granne som började samla prylar i garaget och som nu har slitit ut flera bilar på de långa vägarna genom Polen och in i ett land i krig. Han erkänner öppet att ekonomin ibland sätter stopp, att kroppen protesterar, att det gör ont i både kropp och själ när han tvingas pausa. Ändå fortsätter han. ”Jag måste fortsätta”, sa han redan för ett och ett halvt år sedan – och det gör han fortfarande.

Föreläsningen är inte polerad. Man känner att varje resa sitter i mörken på honom. När han visar bilder från frontnära områden eller från människor som tackar med tårar i ögonen blir det tyst i salen. Det behövs inga stora ord.

Jan Björn påminner oss om att medmänsklighet inte har något bäst-före-datum. Han gör det som de flesta av oss bara önskar att vi orkade – och han gör det för 54:e gången på söndag.

Stort tack, Jan. Kör försiktigt. Kom hem igen.

Om du vill stötta hans arbete swisha till nedanstående konto.

